

Jeg kan ganske tiltræde de i Dansk Fiskeriforenings Skrivelse af 23. ds. fremførte Udtalelser, for saa vidt angaar de saglige Betæneligheder, som under Hensyn til de med Fiskeriets Drift forbundne Omstændigheder maa næres overfor Oprettelse af Arbejdsløshedskasser paa Grundlag af den bestaaende Lovgivning desangaaende.

Til Sagen finder jeg saaledes kun Anledning til at tilføje, at det efter mit Skøn ikke vilde have været til nogen Skade, at det Udkast til Vedtægt for en saadan Arbejdsløshedskasse, som ifølge Arbejdsløshedsinspektoratets Skrivelse af 10. ds. skal foreligge fra ca. 200 Fiskere fra Sydsjælland, havde været bilagt Sagen, idet man formentlig ikke kan anse det for helt udelukket, at der deri kunde forefindes saadanne Bestemmelser, som var egnede til helt eller delvis at ophæve de fremførte Betæneligheder ved Oprettelse af almindelige Arbejdsløshedskasser.

F. V. Mortensen.

Til Landbrugsministeriet.

Underbilag 3.

Dansk Fiskeriforening.

København K., den 23. Januar 1918.

Til Landbrugsministeriet.

I Henhold til Forespørgsel fra det ærede Ministerium om „Dansk Fiskeriforening“s Stilling til Oprettelse af Arbejdsløshedskasser for Fiskere skal man meddele:

Bestyrelsen for Dansk Fiskeriforening har for ca. 2 $\frac{1}{2}$ Maaned siden indgaaende drøftet Spørgsmaalet om Arbejdsløshedskasser for Fiskere. Resultatet af denne Drøftelse og Undersøgelse har vi allerede meddelt i fremsendt Skrivelse af 13. November 1917 og udviklet i Punkterne 1, 2 og 3.

Man har siden erfaret, at nogle Repræsentanter for et Par lokale Fiskeriforeninger i Sydsjælland — uden Forhandling med Fiskernes Fællesrepræsentation — har forhandlet Spørgsmaalet med Arbejdsløshedsinspektoratet, og at Inspektoratet havde fremsat:

1. Vanskeligheden ved at bestemme og fastslaa, naar en Fisker er arbejdsløs, og
2. Vanskeligheden ved at bestemme en forudgaaet, eventuelt meget stor Fangstindtægts Indflydelse paa Understøttelsesretten.

Bestyrelsen forstaaer saa godt disse 2 Vanskeligheder, og disse var isærlig Grad medbestemmende for Bestyrelsens Stilling til Sagen og Affattelsen af ovennævnte Skrivelse af 13. November 1917.

Man fastholder nemlig, at Fiskere, der driver Fiskeri som Erhverv, under normale Forhold ikke kan blive arbejdsløse. (Ved normale Forhold forstaaes, naar de har fri Adgang til Havet og Afsætning af deres Fangst i Ind- og Udland). At Vejrliget i nogle Dage eller kortere Perioder ligesom for Landbruget — og maaske i noget højere Grad — kan hindre Fiskeriet er ganske vist en Kendsgerning, men saadanne Dage og Perioder kan som Regel udnyttes til Reparationer og lignende Arbejder.